

МАЈА БЕЛЕГИШАНИН ИВАНОВИЋ, рођена 1980. у Београду. Завршила српску књижевност и језик са општом књижевношћу на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Исход неба*, 2007; *Свејлосна љруја*, 2011; *Зимско сунце*, 2014; *Песме разних боја* (за децу), 2017; *Нежна љраница*, 2018; *Билке и девојчице*, 2019; *Мајска кишa* (избор и нове), 2022. Књига есеја и приказа: *Свејло љрејознавање*, 2020.

БОЈАН БЕЛКА, рођен 1978. у Ваљеву. Пише поезију, есеје, преводи с немачког, француског, енглеског и италијанског језика (Блејк, Рилке, Тракл, Џојс, Китс, Јејтс и др.). Књиге превода: Вилијам Блејк, *Осћрво на Месецу* (Награда „Милош Н. Ђурић”), 2012; *Анћолоија немачкој уклейој љеснишћива ХИХ–ХХ века*, 2013. Књиге песама: *Змијска кошуља*, 2010; *Књига Свеборова*, 2023.

ЛАЗАР БУКУМИРОВИЋ, рођен 2001. у Чачку. Студент мастер студија српске књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Главни и одговорни уредник портала *Поенића*. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Књига песама: *Уљбеник свакодневице*, 2021.

ДРАГАНА ВУКИЋЕВИЋ, рођена 1967. у Краљеву. Професор је српске књижевности на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје, студије и монографије. Области интересовања су јој српска књижевност 19. века, књижевност и етнологија, књижевност и наратологија, књижевност и еротологија. Објављене књиге: *Поећика чииања – критћика љрозе 1868–1901*, 1998; *Ољеди о срћском реализму*, 2003; *Писмо и љрича – срћска реалистћичка љриповећика и фолклорна љрадиција*, 2006; *Ка љоећици срћској реализма* (коаутор Душан Иванић), 2007; *Анархија љекстћа – ољеди о срћској књижевностћи 19. века*, 2011; *Ољедавања – Лаза Лазаревић и Симо Мајавуљ* (коауторка Снежана Милосављевић Милић), 2014; *Скривени нараћиви*, 2015; *Дивна дисхармонија Јаков Ићњайовић* (коаутор Душан Иванић), 2020; *Бебе у љосћељици књижевностћи*, 2021; *Тромљејска бића фикције – бебе, вамири, оживљене сћиашће и чииалац*, 2024; *Кроз кључаоницу љекстћа*, 2024.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. био је главни и одговорни уредник *Лейојиса*, а 2008. до 2012. потпредседник Матиче српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друго лице*, 1998; *Ојшћ*, 2004; *Руб*, 2010; *После руба*, 2020. Књиге есеја, критика и огледа: *У видуку сѣиха*, 1978; *Слањање времена*, 1983; *Примарно и нијанса*, 1985; *Поезија и окружје*, 1988; *Образац и чин – ољеди о роману*, 1995; „*Левач*” *Бошка Пејровића*, 1998; *Ољеди о Вељку Пејровићу*, 2000; *Главни њосоа*, 2002; *Профили и ситуације*, 2004; *Размена дарова – ољеди и зајиси о савременом српском њеснићѣву*, 2006; *Савременосћ и наслеђе*, 2006; *Крићичке разљеднице*, 2008; *Трајања и сведочења*, 2011; *Ољеди о Иви Андрићу*, 2013; *Сродсћива и раздаљине – ољеди и дневнички зајиси*, 2014; *Осмајрачница – књижевне и ојшће ѣеме*, 2016; *Међу својима*, 2020; *Подсећања и наћовори*, 2022; *Сћо дана*, 2024. Приредио више књига српских писаца.

ЛУНА ГРАДИНШЋАК, рођена 1989. у Суботици. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету докторирала темом „Метаноја у песништву Бранка Миљковића”. Истраживач-сарадник на Филолошком факултету у Београду. Стипендиста Штајерске покрајине на Универзитету у Грацу. Добитница је награде Руског дома у Марибору за превођење песама руског песника Јурија Давидовича Левитанског на српски. Бавила се просветним радом, пише поезију, есеје, критику, преводи с енглеског и руског, објављује у периодици.

МИЛАН ГРОМОВИЋ, рођен 1988. у Чачку. Докторирао је 2022. године темом „Византијске теме и мотиви у српској поезији друге половине 20. века: Милорад Павић, Иван В. Лалић, Милосав Тешић, Слободан Костић” на Филозофском факултету у Новом Саду, где ради као научни сарадник на Одсеку за српску књижевност. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књига песама: *Сћирала*, 2020. Књиге научних есеја и огледа: *Зајиси из сћуденћској дома – ѣрема есејима о књижевносћи*, 2014; *Плаво ѣрозорје – ољеди о византијској духовносћи и сродним асћекћима српској ѣеснићѣва ХХ века*, 2023. Приредио више књига.

ИВАНА ДАМЃАНОВИЋ, рођена 1977. у Београду. Дипломирала (2000), магистрирала (2006) и одбранила докторску дисертацију „Однос политике и технологије у савременој политичкој теорији” (2013) на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, где предаје као ванредни професор. Бави се политичком теоријом, политичком историјом и методологијом политичких наука, а ужа интересовања су јој у пољу демократске теорије, односа политике и технологије, политичког насиља, утопије и дистопије. Објавила монографију *Демокраћизација: моћносћи и оћраничења*, 2012.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише студије, есеје и књижевну критику. Редовни је члан САНУ и од 2020. године потпредседник Матице српске. Објављене књиге: *Критичареви парадокси*, 1980; *Српски надреализам и роман*, 1980; *Пјесник „Пајетичке ума“ (о њесничјиву Павла Појовића)*, 1983; *Традиција и Вук Стефановић Караџић*, 1990; *Хазарска ѓризма – тумачење ѓрозе Милорага Павића*, 1991; *Књижевни ѓољеди Данила Кица: ка ѓоеици Кицове ѓрозе*, 1995; *Кроз ѓрозу Данила Кица: ка ѓоеици Кицове ѓрозе II*, 1997; *О ѓоезији и ѓоеици српске модерне*, 2008; *Иво Андрић – мост и жртва*, 2011; *Иван В. Лалић и њемачка лирика – једно интертекстуално исјраживање*, 2011; *Милутић Бојић ѓјесник модерне и вјесник авангарде – о ѓоезији и ѓоеици Милутићина Бојића*, 2020; *Сажсеиѓа ѓоеиѓика сажимања: ка ѓоеици Данила Кица III – ѓенгенѓије и доминанѓије у ѓрози Данила Кица*, 2023. Приредио више књига српских писаца.

НАТАША ДРАКУЛИЋ КОЗИЋ, рођена 1991. у Новом Саду. Основне и мастер студије српске књижевности и језика завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је тренутно на докторским студијама. Пише научне радове и књижевну критику, објављује у периодици.

ГОРАН ИБРАЈТЕР, рођен 1962. у Мокрину. Дипломирао је 1988. филозофију на Филозофском факултету у Београду. Мастер студије драматургије на Академији уметности у Новом Саду завршио 2017. године. Пише поезију, прозу и драме, преводи. Дrame: *Карданус*, 2008; *Срце више није моје*, 2014. Књиге песама: *Песме Елеазарове*, 2009; *Сјихије*, 2012; *Ја(је)*, 2014; *Милејска бележница*, 2019. Поетске, прозне и стручне текстове објављује у периодици.

МАРК КВАЖБЕР (MARC QUAGNEBEUR), рођен 1947. у Турнеу, Белгија. Почасни је директор Архива и Музеја књижевности и председник Европског друштва за франкофоне студије. Докторирао је филозофију и књижевност на Католичком универзитету у Лувену (1975) тезом „Дело названо Артур Рембо”. Песник (1992. добио Награду „Луѓијан Блага” у Клужу, и 2023. „Premiul de Poezie al Librex 2023” у Јашију) и прозни писац (његов роман *Велике маске* превела је Љиљана Матић, а објављен је 2022). Творац је значајног критичарског дела обилато посвећеног франкофоним књижевностима и питању односа између етике и историје. Књига *Водич кроз Франкофоније* (2023) подноси извештај о суштинским деловима његове делатности. (Љ. М.)

ЕДУАР ЖОАКИН ТРИСТАН КОРБИЈЕР (1845–1875), бретонски песник, рођен у Морлеу. Био је непознат за живота, открио га је Пол Верлен. Утицао је на Паунда и Беримена. Књига песама *Жуѓе љубави* изашла је 1873. године. (Б. Б.)

ЖИЛ ЛАФОРГ (1860–1887), француски песник, рођен у Монтевидеу. Писао је есеје, прозу и ликовне критике. За живота је објавио књиге поезије *Јадиковке*, 1885; *Ојонашање Наџе Ћосје Луне*, 1886. и *Лејенде моралике* (постхумно). Утицао на Елиота. (Б. Б.)

СИМОНИДА ЛОНЧАР, рођена 2001. у Врбасу. Дипломирала је на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду, где је тренутно на мастер студијама. Пише прозу, научне радове и есеје. Ауторка је књиге прича *Пнеума*, која је 2022. објављена у оквиру Едиције „Прва књига Матице српске”.

ЉИЉАНА МАТИЋ, рођена 1947. у Осијеку, Хрватска. Дипломирала (1970) на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, магистрирала (1974) на Филолошком факултету Универзитета у Београду, а докторирала (1987) на Филозофском факултету у Задру Универзитета у Сплиту. Пише есеје, студије и научне монографије на српском, француском и енглеском језику, преводи с француског. Објављене књиге: *Сан о љубави Алена-Фурнијеа и Велики Мон*, 1992; *Улоа оца у Корнејевом њозоришћу*, 1993; *Ponts et Lignes de Démarcations, essais sur la littérature québécoise (Мосџови и размеђа, есеји о квебешкој књижевности)*, 1998; *Мозаик у знаку крина*, есеји, 2008; *Le lys dans la neige, essais de littérature québécoise (Крин у снегу, есеји о квебешкој књижевности)*, 2010.

ЈАДРАНКА МИЛЕНКОВИЋ, рођена 1969. у Пули, Хрватска. Ради у Апелационом суду у Нишу. Основала је Клуб „Прејака реч” (2004), који окупља младе људе заинтересоване за књижевност, филозофију и уметност. Пише прозу и поезију, добитница је више књижевних награда. Романи: *Хејперос*, 2019; *Соба 427*, 2019. Књига песама: *Преко колена*, 2020.

СЛАВИЦА ОСТОЈИЋ, рођена 1999. у Зворнику, БиХ. Студент мастер студија руског језика и књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, бави се превођењем, а интересовања јој се везују за руску књижевност 19. века. Преводи: изложба „Чета писаца – Совјетски писци о Другом светском рату”, 2020; бајка *Две сестре* (зборник *Шайни њако љри љуја*), 2021; одломак из романа *Schronisko* Романа Грена, 2021.

РАНКО ПАВЛОВИЋ, рођен 1943. у Шњеготини Горњој код Теслића, БиХ. Пише песме, приповетке, романе, драмске текстове, есеје и књижевну критику за одрасле, затим песме, приче, романе и драмске текстове за децу, бави се књижевном критиком и есејистиком. Објавио је неколико десетина књига, међу којима и следеће збирке песама: *Немир сна*, 1963; *Дамари јасеновачки*, 1987; *Косџи и сјене*, 1997; *Небески лан*, 2001; *Пјесме*

(избор и нове), 2004; *Срж*, 2005; *Дама из Госњодске*, 2006; *Лов*, 2007; *Пјесников њрах*, 2008; *Монашки сонети*, 2011; *Између двије њразнине*, 2011; *Дубље од слуђње*, 2012; *Повраћак у њачку* (избор и нове), 2013; *Зрно*, 2014; *Нова њланења*, 2014; *Прелазак у сјенку* (избор и нове), 2015; *Лаку ноћ*, *Љиљана*, 2016; *Плавет*, 2018; *Измањлица*, 2018; *Вински сонети*, 2019; *Прометјејев чвор*, 2020; *Кроз њлене ущи*, 2021; *Варљиве висине*, 2022; *Камен крај њуња* (сонети), 2022; *Пјесма коју никада нисам њписао* (поема), 2024. Године 2004. су му објављена и *Изабрана дјела* у четири књиге. Живи и ствара у Бањалуци.

МАША ПЕТРОВИЋ, рођена 1999. у Београду. Дипломирала је српску књижевност и језик 2022. године, а 2023. одбранила мастер рад „Потика приповедања позног Андрића (збирке приповедака *Лица* и *Кућа на осами*)” на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где је уписала докторске академске студије на модулу Српска књижевност. Добитник је друге Бранкове награде за дипломски рад „Приповетка *Лућ Аџије Ђерзелеза* као матична ћелија Андрићевог приповедног опуса”. Тренутно је запослена као истраживач-приправник на Институту за српску културу Приштина–Лепосавић. Области интересовања: српска књижевност 20. века, савремена српска књижевност, интердисциплинарна проучавања књижевности, методика наставе српске књижевности.

БРАНКО РИСТИЋ, рођен је 1961. у Великом Шиљеговцу код Крушевца. Историчар књижевности, компаратиста, песник, прозни писац, есејиста, преводилац. Бави се српском и бугарском књижевношћу и књижевношћу за децу. Објавио је девет књига поезије, дванаест књига студија, монографија и есеја (две монографије на бугарском језику). С бугарског језика превео девет књига прича, четири романа, 21 књигу поезије, *Изабрана дела* Д. Х. Чудомира у два тома; с руског превео две књиге прозе и једну књигу поезије; с македонског превео три књиге поезије. Приредио је панораму савремене македонске поезије и *Анџолоџију сремене бугарске њоезије*, аутора Бојана Ангелова. Професор је на Учитељском факултету Универзитета у Косовској Митровици. Живи и ствара у Крушевцу и Великом Шиљеговцу.

ДРАГАН СИМЕУНОВИЋ, рођен 1953. у Београду. Политиколог и правник, редовни је професор на Факултету политичких наука у Београду. Области интересовања су му теорија политике, теорија политичких конфликта, а посебно тероризам и организовани криминал. Члан је Европске академије наука и уметности, Академије наука и умјетности Републике Српске, Америчке академије политичких наука и секретар Одбора за филозофију и друштвену теорију САНУ. Дописни је члан немачког научног друштва Универзитета у Јени. Објавио је 25 књига и преко

250 научних радова у домаћим и иностраним часописима и зборницима из домена политичке теорије, политичке филозофије и историје српске политичке мисли. Добитник је више награда и признања. Књиге и радови су му објављени на тринаест страних језика.

БОШКО СУВАЉЦИЋ, рођен 1965. у Драгињу код Шапца. Докторирао је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где предаје као редовни професор. Бави се народном књижевношћу, пише поезију, есеје, студије, драме и уџбенике, преводи с бугарског. Књиге песама: *Пућ крућа*, 1997; *Харманлија*, 2002; *Сонети. Вајре*, 2014; *Анима viva*, 2016; *Направи ваздух*, изабране и нове песме, 2018; *Ко може да ће сиречи*, 2021; *Умети Боја / Посићатић Боја*, 2022. Књига изабраних драма: *Перићтеорион*, 2015. Монографије: *Јунаци и маске – џумачења српске усмене епике*, 2005; *Иларион Руварац и народна књижевност*, 2007; *Певач и традиција*, 2010; *Дновиде воде – фолклорни елементи у српској књижевности*, 2012; *Орао се вијаше: џредвуковски зајиси српске усмене џоезије*, 2014; *Књига о Вуку*, 2018; *Како ујокојити иџру*, 2018; *Кључ од Косова*, 2021; *Токови савремене српске драме*, 2022; *Сунце сија – фолклорни и митски обрасци у џоезији Десанке Максимовић*, 2023. Приредио више књига.

МИРОЉУБ ТОДОРОВИЋ, рођен 1940. у Скопљу, Северна Македонија. Оснивач је и теоретичар сигнализма, српског (југословенског) неоавангардног стваралачког покрета и уредник интернационалне ревије *Сигнал*. Пише поезију, есеје, дневничку и епистоларну прозу и бави се мултимедијалном уметношћу. Књиге поезије: *Планета*, 1965; *Сигнал*, 1970; *Куберно*, 1970; *Пућовање у Звездалију*, 1971; *Свиња је одличан џливач*, 1971; *Сићенициће*, 1971; *Поклон-џакей*, 1972; *Наравно млеко џламен џчела*, 1972; *Тридесет сигналистичких џесама*, 1973; *Гејак џланца џуљарке*, 1974; *Телезур за џракање*, 1977; *Инсекџ на слејоочници*, 1978; *Алџол*, 1980; *Textum*, 1981; *Чорба од мозја*, 1982; *Chinese erotism*, 1983; *Nokaut*, 1984; *Дан на девичњаку*, 1985; *Заћућим језа језик језџро*, 1986; *Поново узјахујем Росинанџа* (избор), 1987; *Белоуцка џоџије кишници*, 1988; *Source de cerveau dans l' Europe de l' Est*, 1988; *Видов дан*, 1989; *Рагосно рже Рзав*, 1990; *Трн му црвен и црн*, 1991; *Амбасагорска кибла*, 1991; *Сремски џеваџ*, 1991; *Дицџем. Говорим*, 1992; *Румен џуцџиер кишу џреџрчава*, 1994; *Сџириџиц*, 1994; *Девичанска Визанџија*, 1994; *Гласна џаџалинка*, 1994; *Исџљувак олује*, 1995; *У цара Тројана козје уци*, 1995; *Смрдџбуба*, 1997; *Звездана мисџирија*, 1998; *Елекџирична сиџолица*, 1998; *Рецџиџ за заџаљење јеџре*, 1999; *Азурни сан*, 2000; *Пуцањ у џовно*, 2001; *Гори џовор*, 2002; *Фонети и грује џесме*, 2005; *Плави веџар*, 2006; *Паралелни свеџови*, 2006; *Рана, реч и џесма* (коаутор Д. Богојевић), 2007; *Злаџно руно*, 2007; *Свиња је одличан џливач и грује џесме*, 2009; *Љубавник неџоџоде*, 2009; *Глад за неизџоворљивим*, 2010; *Киборџ*, 2013; *Пандорина куџија*, 2015; *Ловац мајновења*

(избор и нове), 2015; *Из ока сновидећеї* (избор), 2018; Изабрane песме Миролуба Тодоровића. Књиге прозе: *Тек што сам оћворила поштоу*, 2000; *Дошћало ми у уво*, 2005; *Прозор*, 2006; *Шайро ћриче*, 2007; *Лај ми на ћон*, 2007; *Шокинї-блу*, 2007; *Киснем у кокощињцу*, 2008; *Боли ме блајбинћер*, 2009; *Торба од врбової ћрућа*, 2010; *Чаробна лампа*, 2018; *Ићака – краћке ћриче, снови, наћене ћриче и слике ћриче*, 2020; *Гајба за клебећане (штопро роман у 277 жвака и 71 слику)*, 2023. Књиге есеја, студија, полемика и интервјуа: *Сћнализам*, 1979; *Шћей за шуминдере*, 1984; *Певци са Бајлон-сквера*, 1986; *Дневник аванћарде*, 1990; *Ослобоћени језик*, 1992; *Ићра и имаћинаћја*, 1993; *Хаос и Космос*, 1994; *Ка извору сћвари*, 1995; *Планейћарна кулћура*, 1995; *Жећ ћрамаћолоћје*, 1996; *Signalism Yugoslav creative movement*, 1998; *Miscellanea*, 2000; *Поећика сћнализма*, 2003; *Токови неоаванћарде*, 2004; *Језик и неизрећиво*, 2011; *Дневник сћнализма (1979–1983)*, 2011; *Време неоаванћарде*, 2012; *Сћварносћ и ућоћја – расћони неоаванћарде*, 2013; *Просћори сћнализма*, 2014; *Нето propheta in patria – ћолемике*, 2014; *Извори сћнализма – инћервјуи*, 2018; *Дневник сћнализма (1984–1989)*, 2019. Приредио више антологија и зборника.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИћ